

mod var Tale om en Affkæffelse af denne Forsatning, saa var det Noget, han vilde finde i høieste Grad fordærveligt. (B!oug: Ja!). Men det er dog egentlig — jeg tillader mig at sige det — næsten kun Talemaader. Dengang der var Tale om at indskrænke Grundloven af 1849, fremkom Regjeringen med et Udkast til en heel ny Grundlov; denne Form syntes man ikke om, og man gav derfor Indskrænkningen i en anden Form som Modifikation i den bestaaende Grundlov. Det var imidlertid en komplet Smagsag. Man vilde gjerne beholde Grundloven af 1849 med dens Dato, og derfor fremtraadte det Lovforslag, hvorved Grundlovens Omfang indskrænkedes som Modifikation i Grundloven. Ligeledes har det i sin Tid været under megen Overveielse, hvorvidt Forsatningen af 18de November skulde fremtræde som en heel ny Grundlov, eller som en Forandring i den bestaaende Forsatning af 2den Oktober 1855. Det var en komplet Smagsag, en Hensigtsmæssighedsag. Man vælger den Form at give noget heelt Ny, naar Redaktionen vilde blive altfor indviklet og besværlig, hvis det Nye skulde fremtræde blot som Modifikationer; naar Forandringerne ikke blot maa stee paa enkelte Punkter, men paa utallige Steder, vælger man det Sidste. Der maae imidlertid — det vil jeg give den ærede Taler Ret i — lægges en væsentlig Vægt paa, om den nye Tingenes Orden slutter sig umiddelbart til Ophævelsen af det tidligere Bestaaende, om der er nogle Sammenlutning mellem det Nye og det Gamle, og at der ikke er nogen Mellemtilstand imellem Affkæffelsen af den gamle og Tilvebringelsen af den nye Forsatning, saa at der ikke her er noget som helst Mellemrum, men at Affkæffelsen af den gamle og Indførelsen af den nye Forsatning ere samtidige. I denne Henseende deler jeg ogsaa aldeles den ærede Talers Ansættelse, at det vilde være overordentlig betænkeligt og overordentlig farligt, dersom ikke den nye Tingenes Tilstand indførtes samtidigt med Ophævelsen af den gamle.

Jeg skal endnu kun hertil sige, at jeg dog ikke lægger saa lidet Vægt paa det Samtykke, som skal gives af Folkets Udkaarne, og det var ogsaa igjennem temmelig fortvivlede Slutninger,

at den ærede Taler kom til deri at see Noget, der kun var af saa lidet Betydning. Naar han nemlig gjorde den Erindring, at der i et Fleertal af en Repræsentation ikke skulde være Mænd, der havde Driftighed og Kraft til at tage Regjeringens Tøiler, dersom et Forslag skulde blive forkastet, saa er det en Opfattelse, jeg ikke kan gaae ind paa. Jeg mener, og jeg har ogsaa under andre Forhold altid anerkjendt, at naar et Folk er sikker paa, at dets Samtykke er nødvendigt til enhver Forandring, saa havde det deri den Løftestang, hvorved det havde sikret sin Fremtid; thi det sikreste Værn, for at Folkvillien kan stee trykkest, ligger deri, at der forbeholdes den et Samtykke, og at Regjeringen i hele sin Fremgangsmaade stiller sig saaledes, at det kan blive et frit Samtykke.

Carlsen: Jeg har kun ganske faa Bemærkninger at gjøre. Jeg forstaaer meget godt det Vanskelige for den ærede Konseilspræsident i at udtale noget bestemt Program; men den ærede Konseilspræsident vil paa den anden Side ogsaa kunne forstaae, at i et Dieblisk som dette vil en Vished om, hvorvidt den ærede Minister vil gaae — det vil sige, naar det Tilfælde indtraadte, da han ikke vilde være den, der udførte hvad man forlangte — kunde have noget meget Beroligende for Repræsentationen. Imidlertid skal jeg ikke nægte, at der kan tænkes en saa stor Mangfoldighed af Kombinationer i Udviklingen, at det er umuligt med fuldkommen Vished at opregne dem alle, men nu har jeg med stor Glæde hørt, at den ærede Konseilspræsident har udtalt her, at en Deling af Slesvig kunde han ikke paatage sig at gennemføre. Jeg har endvidere hørt ham udtale, at et selvstændigt Slesvig paa den Maade, som omtalt, kunde han ikke paatage sig at indføre i en ny Ordning; jeg har hørt ham udtale, om jeg ikke meget feiler, — men allensfald, om han ikke udtrykkelig har udtalt det, kan det af sig selv udbrages af hans øvrige Udtalelser — at han heller ikke kan give sin Haand til at indføre i Monarkiet et dansk Slesvigholsteen. Jeg skal ikke gaae nærmere ind paa at definere, hvad jeg forstaaer ved det Udtryk: et dansk Slesvigholsteen, men jeg skal ganske jævnt sige, at et Forhold, hvori Slesvig og Holsteen ere